

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg er meget glad for hr. Lasse Budtz' svar, som unægtelig må være et meget tungtvejende fortolkningsbidrag til brug for regeringens arbejde med disse ting på det militære område.

Jeg tog ordet, fordi jeg havde glemt at få en enkelt kommentar med til forsvarsministeren, som med hensyn til flyforstærkningsaftalen bragte en anden artikel frem end den, jeg havde nævnt, nemlig artikel 2, som omhandler den operative kommando. Og så stiller forsvarsministeren de forhold over for hinanden, at man i artikel 2 har en paragraf om, at den operative kommando i alt væsentligt ligger hos NATO, dog med forskellige forbehold og indviklede formuleringer i artiklen, mens det i den senere artikel 4 fastslås mere konkret, at kommandoen over de konkrete enheder i luften eller på jorden, hvor de nu befinder sig konkret under de pågældende officerers kommando, forbliver på amerikanske hænder.

Det var netop det spørgsmål, bl.a. om forholdet imellem de to artikler, som jeg bad general Donelly om at besvare, og som han åbenbart ikke var i stand til at besvare, fordi det vittelig er meget indviklet, det medgiver jeg ministeren. Men så burde ministeren bidrage til, at det bliver opklaret, for den artikel, som er klar, er artikel 4, der giver amerikanerne kommandoen; den artikel, der er uklar, det er den, ministeren henholder sig til.

Som jeg nævnte tidligere i debatten, vil jeg nu afvente, at der kommer det svar fra NATO, som general Donelly har stillet i udsigt, og så vil jeg gå videre med at få opklaret denne sag hos ministeren.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg kan forstå, at hr. Albrechtsen har en omfattende korrespondancevirksomhed, men så er det da muligt, at jeg kan spare hr. Albrechtsen for den ved at gentage det, jeg sagde sidst. Hvis man nemlig læser det samlede papir, som blev offentliggjort, hr. Albrechtsen, vil man se, at den operative kommando udøves gennem de nationale kommandokanaler. Det vil sige, at der altid vil være NATO-kontrol i denne sammenhæng over også eventuelle atomvåben inden

for Baltap, og forstærkningsaftalerne i øvrigt åbner ikke adgang til specielt USA-indflydelse på det område. Det vil jeg godt holde fast i.

Lad mig sige i forbindelse med hr. Thofts spørgsmål, at det, jeg tilkendegav, var, at vi i forbindelse med de mange debatter, vi har haft i folketinget om forstærkninger, om atomvåben, klart har præciseret, at det er regering og folketing, der anmoder om forstærkninger, det er regering og folketing, der også træffer beslutning for så vidt angår de nukleare våben. Det er der ikke noget nyt i, heller ikke i forhold til den konstatering, der er i den dagsorden, der er foreslået af socialdemokratiet, og det er da noget, man hele tiden også har været fuldt opmærksom på fra militært hold.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg havde egentlig håbet på den imødekommethed fra ministerens side, at man dog endelig havde tilkendegivet, at man ville være med til at få opklaret, hvad dette her drejer sig om. I stedet for gentager man bare en fortolkning, som er yderst tvivlsom.

I artikel 2 står der om den operative kommando over også disse USAF-enheder, som det drejer sig om, at den vil blive udøvet gennem respektive NATO- eller nationale kommandokanaler – det er altså ikke fuldstændig klart formuleret – og afhængigt af kriseomfanget og i overensstemmelse med NATOs krigsplaner og i overensstemmelse med bilaterale arrangementer. Det er altså en meget, meget kompliceret artikel, der er tale om, hvis fortolkning delvis beror på klassificeret materiale. Ministeren nikker.

Derfor var det, jeg havde håbet, at undersøgelsen af, hvad rækkevidden af den artikel er i forhold til den anden artikel, var en undersøgelse, vi i fællesskab kunne være gået noget dybere ind i.

Men ministeren opretholder den samme måde at svare på, som desværre har karakteriseret ministerens besvarelser af alle de øvrige spørgsmål, vi har stillet til ministeren om denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning